

Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht, aflevering 20 2018, nummers 478 – 491 dinsdag 22 mei 2018

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2018

De Jurisprudentienieuwsbrief bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes - elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel)rechtsgebied aangeboden. Door in onderstaande inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende

onderwerpen: (Door op het onderwerp te klikken komt u direct bij de uitspraken op het betreffende rechtsgebied.)

Algemeen bestuursrecht.....	3
Schadevergoedingsrecht.....	3
Handhaving	4
Omgevingsrecht	5
Wabo	5
Ambtenarenrecht.....	5
Ziekte en arbeidsongeschiktheid.....	6

Disclaimer

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht is een uitgave van het Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak (hierna: LBVr), team bestuursrecht. De nieuwsbrief is met de grootst mogelijke zorg samengesteld. Het LBVr kan de juistheid, volledigheid en actualiteit van de nieuwsbrief echter niet garanderen. Voor zover de nieuwsbrief links bevat naar websites, is het LBVr niet aansprakelijk voor de inhoud daarvan. De inhoud van de nieuwsbrief is uitsluitend bedoeld voor uw eigen gebruik. Ander gebruik, waaronder de commerciële exploitatie van de inhoud van de nieuwsbrief, is niet toegestaan. Er kunnen geen rechten aan de inhoud van de nieuwsbrief worden ontleend. Het gebruik dat wordt gemaakt van de inhoud van de nieuwsbrief komt voor eigen risico. Aansprakelijkheid voor schade, in welke vorm dan ook - direct en / of indirect - ontstaan door dan wel voortvloeiend uit gebruik van de inhoud van de nieuwsbrief, wordt door het LBVr afgewezen.

Bijstand	6
Bestuursrecht overig	7
APV	7
Wet openbaarheid van bestuur	8
Vreemdelingenrecht	9
Regulier	9
Asiel	10
Richtlijnen en verordeningen	11

Algemeen bestuursrecht

JnB2018, 478

Rechtbank Gelderland, 07-05-2018 (publ. 15-05-2018), 18/438

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Nunspeet, verweerder.

Awb 1:2

BELANGHEBBENDE. Gevolgen van enige betekenis. De uitspraken van de ABRS van 16-03-2016 ([ECLI:NL:RVS:2016:737](#)) en 23-08-2017 ([ECLI:NL:RVS:2017:2271](#)) hebben geen wijziging gebracht in de jurisprudentielijn van de ABRS dat het feit dat iemand die eigenaar of bewoner is van het aangrenzende perceel voldoende is om diegene als belanghebbende aan te merken.

[ECLI:NL:RBGEL:2018:2097](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Schadevergoedingsrecht

JnB2018, 479

MK Rechtbank Noord-Holland, 30-04-2018 (publ. 14-05-2018), HAA 16/5175 en HAA 18/1794

college van dijkgraaf en hoogheemraden van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier, verweerder.

Burgerlijk Wetboek (BW) 6:96

NADEELCOMPENSATIE. VERMOGENSSCHADE. De kosten die eiser heeft gemaakt voor het aanschaffen van extra motorvermogen en tonnage betreffen geen vrije investeringskosten, maar kosten die eiser noodzakelijkerwijze heeft moeten maken voor de aanpassing van zijn bedrijfsvoering naar lijnvisserij ter voorkoming of beperking van inkomensschade. Dat het aangeschafte zijn waarde behoudt is niet relevant, het gaat er om dat kosten gemaakt zijn ter voorkoming of vermindering van schade, die anders niet gemaakt zouden zijn. De kosten die eiser heeft gemaakt voor het aanschaffen van extra motorvermogen en tonnage zijn aan te merken als kosten ter voorkoming of beperking van schade als bedoeld in artikel 6:96, tweede lid, sub a, van het BW. De kosten komen derhalve in beginsel voor vergoeding in aanmerking.

Gedeeltelijke inwilliging van het verzoek van eiser om nadeelcompensatie en toekenning nadeelcompensatie tot een bedrag van € 17.256,- (exclusief btw).

[...]

Eiser betoogt dat verweerder ten onrechte de kosten die hij heeft gemaakt voor het aanschaffen van motorvermogen en tonnage ter hoogte van € 11.150,- niet heeft vergoed. Hij voert hiertoe aan dat hij die kosten heeft moeten maken om zijn bedrijfsvoering aan te passen ter voorkoming of beperking van de schade als gevolg van het project Zwakke Schakels Noord-Holland. Hij is overgestapt naar lijnvisserij en is verder uit de kust gaan vissen, om zo de exploitatie van zijn visserijbedrijf te kunnen

voortzetten. De daarmee gemoede kosten zijn aan te merken als te vergoeden vermogensschade in de zin van artikel 6:96, tweede lid, sub a, van het BW. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de vermogenswaarde die het scheepstonnage en het motorvermogen zelf vertegenwoordigen niet is aan te merken als kosten in de zin van artikel 6:96, tweede lid, sub a, van het BW. De financieringskosten voor de aankoop ervan zijn dat wel en die zijn dan ook vergoed.

[...]

Niet in geschil is dat eiser zijn bedrijfsvoering als gevolg van het project Zwakke Schakels Noord-Holland diende aan te passen van staandwantvisserij naar lijnvisserij. De rechtbank overweegt dat de kosten die eiser heeft gemaakt voor het aanschaffen van extra motorvermogen en tonnage geen vrije investeringskosten betreffen, maar kosten die eiser noodzakelijkerwijze heeft moeten maken voor de aanpassing van zijn bedrijfsvoering naar lijnvisserij ter voorkoming of beperking van inkomensschade. Immers, zonder extra motorvermogen en tonnage was de overstap naar lijnvisserij voor eiser niet mogelijk geweest en had hij de exploitatie van zijn visserijbedrijf niet kunnen voortzetten. Deze aanpassing in de bedrijfsvoering is naar aanleiding van het verzoek om nadeelcompensatie in overleg met verweerder tot stand gekomen en is ook door verweerder akkoord bevonden. Het standpunt van verweerder dat de door eiser gemaakte kosten voor het aanschaffen van extra motorvermogen en tonnage geen kosten zijn omdat zij in waarde gelijk blijven, kan de rechtbank niet volgen. Dat het aangeschafte zijn waarde behoudt is hierbij niet relevant, het gaat er om dat kosten gemaakt zijn ter voorkoming of vermindering van schade, die anders niet gemaakt zouden zijn. Verder is van belang dat het verschil tussen deze kosten en de overige door eiser in dit kader gemaakte kosten (waaronder de gevraagde aanschafkosten van een tractor en een boot) die door verweerder wel zijn vergoed onverklaarbaar is gebleven. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de kosten die eiser heeft gemaakt voor het aanschaffen van extra motorvermogen en tonnage zijn aan te merken als kosten ter voorkoming of beperking van schade als bedoeld in artikel 6:96, tweede lid, sub a, van het BW. De kosten komen derhalve in beginsel voor vergoeding in aanmerking.

[...]

[ECLI:NL:RBNHO:2018:3770](https://ecli.nl/RBNHO:2018:3770)

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB2018, 480

Voorzieningenrechter Rechtbank Rotterdam, 08-05-2018 (publ. 17-05-2018), ROT 18/2235

burgemeester van de gemeente Rotterdam, verweerder.

Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) 3

Opiumwet 13b

HANDHAVING. Opiumwet 13b. Sluiting woning op zeer korte termijn in strijd met artikel 3 IVRK. Een situatie, waarin verzoekster en haar kinderen

gescheiden worden moet, als het maar even kan, vermeden worden. Verweerder heeft niet ervan kunnen overtuigen dat, indien de woning op korte termijn wordt gesloten, een gezamenlijke opvang daadwerkelijk beschikbaar is. Om die reden komt een sluiting op zeer korte termijn in strijd met artikel 3 van het IVRK. Op grond hiervan dienen bestuursorganen de belangen van het kind bij hun oordeelsvorming te betrekken en zich voldoende rekenschap te geven van die belangen. Daarvan is in dit geval in onvoldoende mate sprake. De voorzieningenrechter acht het daarom aangewezen dat verzoekster nog enige tijd moet worden geboden om met haar hulpverleners naar een passende, alternatieve woonoplossing voor haar en haar kinderen te zoeken, waarbij van verweerder mag worden verwacht dat hij zich er naar vermogen voor zal inspannen dat moeder en kinderen niet zullen worden gescheiden.

[ECLI:NL:RBROT:2018:3718](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB2018, 481

ABRS, 16-05-2018, 201704812/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Tiel.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 8:69a

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

Bouwverordening Tiel 2012 2.5.30 lid 1

WABO. Relativiteitsvereiste. Parkeren. In dit geval strekt artikel 2.5.30, eerste lid, van de Bouwverordening kennelijk niet tot bescherming van het belang van [appellant] en anderen, omdat kan worden uitgesloten dat een eventueel parkeertekort bij het vergunde bedrijfsgebouw zal leiden tot parkeeroverlast bij de percelen van [appellant] en anderen.

Welstand. Ter zitting van de Afdeling is vastgesteld dat vanaf percelen die in eigendom zijn van [appellant] en anderen zicht bestaat op het bedrijfsgebouw. Onder die omstandigheden bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de redelijke eisen van welstand kennelijk niet strekken tot bescherming van de belangen van [appellant] en anderen.

[ECLI:NL:RVS:2018:1628](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Ambtenarenrecht

JnB2018, 482

MK CRvB, 03-05-2018 (publ. 14-05-2018), 17/4491 MPW

minister van Defensie.

PTSS Protocol 2.3.3

MILITAIR AMBTENARENRECHT. De Raad is, anders dan de rechtbank, van oordeel dat de partnerrelatie-problematiek door de minister ten onrechte niet is meegewogen bij de beoordeling van de mate van invaliditeit van appellant.

[ECLI:NL:CRVB:2018:1353](https://ecli.nl/crvb/2018/1353)

[Naar inhoudsopgave](#)

Ziekte en arbeidsongeschiktheid

JnB2018, 483

MK CRvB, 16-05-2018, 16/1228 ZW

Raad van bestuur van het Uvw.

Awb 4:6

ZIEKTEWET. AFWIJZING HERZIENING ZW-DAGLOON. Gelet op de omstandigheden, waarbij appellante van meet af aan bij het Uvw kenbaar heeft gemaakt dat zij vermoedde dat het dagloon te laag was vastgesteld en daarom een berekening van het dagloon wilde ontvangen en waarbij zij door het Uvw is geadviseerd om een verzoek om herziening van het dagloon in te dienen, welk verzoek volgens het Uvw met terugwerkende kracht zou worden gehonoreerd, wordt in dit geval geoordeeld dat het bestreden besluit evident onredelijk is voor zover daarbij het ZW-dagloon niet is herzien per 29 december 2014, maar pas per 24 maart 2015. Daarbij is ook in aanmerking genomen dat het Uvw niet heeft onderbouwd waarom het uit een oogpunt van uitvoeringslasten bezwaarlijk zou zijn om het dagloon met ingang van die eerdere datum te herzien, terwijl het voor appellante om een aanzienlijk verschil in de hoogte van het dagloon gaat. Hoger beroep slaagt.

[ECLI:NL:CRVB:2018:1465](https://ecli.nl/crvb/2018/1465)

[Naar inhoudsopgave](#)

Bijstand

JnB2018, 484

MK CRvB, 24-04-2018 (publ. 15-05-2018), 16/3089 WWB

college van burgemeester en wethouders van Utrecht.

BIJSTAND. INTREKKING BIJSTAND. Betekenis vermelding "judge" in paspoort.

Raad: Appellant heeft niet aannemelijk gemaakt dat het college niet op de informatie die de Nederlandse ambassade heeft verstrekt over de status van het dienstpaspoort en de betekenis van de vermelding "judge" in dat paspoort, heeft mogen afgaan. De enkele, verder niet onderbouwde stelling dat het dienstpaspoort feitelijk een paspoort betreft

voor een rechter buiten dienst, dat voordeel biedt en aan appellant bij wijze van voorrecht is verstrekt omdat hij in de tijd van [A] rechter is geweest en daarvoor is vervolgd, is daarvoor onvoldoende. Dat geldt ook voor de verklaringen die appellant in hoger beroep heeft overgelegd van [naam 3] en [naam 4]. [naam 3] heeft verklaard dat hij rechter bij het [buitenlands] Hoge Strafhof en vicepresident van dit hof was, dat hij in de te beoordelen periode werkzaam is geweest bij genoemd hof en dat appellant (toen) niet werkzaam was voor dat hof. [naam 4] heeft verklaard dat hij in de te beoordelen periode de begeleider was van de president van het [buitenlands] Hoge Strafhof en dat appellant (toen) geen rechter was bij dat hof. Deze verklaringen zijn echter niet met verifieerbare en controleerbare gegevens onderbouwd, de Raad meer waarde toekent aan het feit dat appellant vanaf 29 oktober 2009 in het bezit was van het dienstpaspoort. Bovendien bevindt zich bij de gedingstukken een publicatie in de Official Gazette of [naam land] van 2009, edition 4136, (presidentieel decreet), waaruit blijkt dat [naam 5] op 7 september 2009 tot één van de rechters van het [buitenlands] Hoge Strafhof is benoemd. Appellant heeft niet bestreden dat de Official Gazette of [naam land] een officiële bron betreft. Zoals de rechtbank terecht heeft overwogen, biedt het feit dat het presidentieel decreet dat zich bij de gedingstukken bevindt, een print van internet betreft, anders dan appellant meent, geen grond voor het oordeel dat hieraan geen bewijswaarde toekomt. Appellant heeft voorts een verklaring van de Hoge Raad van [naam land] overgelegd waarin staat dat zijn inschrijving sinds 8 juli 2009 is overgenomen en dat hij sinds die datum niet langer werkzaam is binnen de instelling van de Hoogste Raad voor de Rechtspraak en ook een verklaring van de Hoogste Raad voor de Rechtspraak van 22 december 2014 dat hij "op dit moment niet werkzaam is op de Hoogste Raad voor de Rechtspraak". De tweede verklaring kan hem niet baten, omdat deze niet de te beoordelen periode betreft. De in de eerstgenoemde verklaring genoemde datum van het overgenomen zijn van de inschrijving (eerder vertaald als: uitschrijving) roept vragen op, omdat appellant in bezwaar heeft aangevoerd dat hij sinds 1981 geen rechter meer is en hij ter zitting bij de rechtbank heeft verklaard dat hij van 1982 tot 1986 in [naam land] gevangen zat en dat hij in 1986 als rechter is uitgeschreven. Met zijn verklaring dat deze datum op zijn verzoek in de verklaring is opgenomen, omdat hij van de gemeente duidelijk moest maken dat hij in de te beoordelen periode niet als rechter werkzaam was, heeft appellant deze vragen niet afdoende beantwoord, omdat de bijstand van appellant is ingetrokken met ingang van 29 oktober 2009. Dat het [buitenlands] Hoge Strafhof onderdeel vormt van de Hoogste Raad voor de rechtspraak doet aan wat hiervoor is overwogen niet af.

[ECLI:NL:CRVB:2018:1362](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

APV

JnB2018, 485

Voorzieningenrechter Rechtbank Amsterdam, 04-05-2018 (publ. 11-05-2018), AMS 18/2123

burgemeester van Amsterdam, verweerder.

Gemeentewet 174 lid 2

Algemene Plaatselijke Verordening 2008 (APV) 2.10 lid 1 onder b

APV. Aan het besluit tot onmiddellijke sluiting van fietsenwinkel voor onbepaalde tijd heeft de burgemeester artikel 2.10, eerste lid, aanhef en onder b, van de APV 2008 ten grondslag mogen leggen. Volgens deze bepaling kan de burgemeester de sluiting bevelen van een voor publiek toegankelijk gebouw, inrichting of ruimte als daar door misdrijf verkregen zaken, zoals gestolen fietsen voorhanden, bewaard of verborgen zijn dan wel zijn verworven of overgedragen. Deze bepaling houdt verband met artikel 174, tweede lid, van de Gemeentewet, waarin is bepaald dat de burgemeester bevoegd is bij de uitoefening van het toezicht op de voor het publiek openstaande gebouwen, bevelen te geven die met het oog op de bescherming van veiligheid en gezondheid nodig zijn. Dat betekent dat voor een bevel tot sluiting voldoende is dat wordt gevreesd voor een ernstig gevaar/verstoring voor de openbare orde.

[ECLI:NL:RBAMS:2018:3089](https://ecli.nl/RBAMS:2018:3089)

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet openbaarheid van bestuur

JnB2018, 486

MK ABRS, 16-05-2018, 201703463/1/A3

college van burgemeester en wethouders van Den Haag.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 8:69 lid 1

Wet openbaarheid van bestuur (Wob) 3 lid 3

WOB. Misbruik van recht. Ambtshalve beoordeling. De rechtbank is niet in strijd met artikel 8:69, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht buiten de omvang van het geschil getreden. Dat het college zich in de beroepsprocedure niet op het standpunt heeft gesteld dat [appellant] misbruik van recht heeft gemaakt, staat aan een ambtshalve beoordeling daarvan door de bestuursrechter niet in de weg (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 31 januari 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:291](https://ecli.nl/RVS:2018:291)).

[ECLI:NL:RVS:2018:1636](https://ecli.nl/RVS:2018:1636)

JnB2018, 487

Rechtbank Overijssel, 09-05-2018 (publ. 15-05-2018), AWB 18/382

college van burgemeester en wethouders van Dinkelland, verweerder.

Wet openbaarheid van bestuur (Wob) 3 lid 1, lid 5, 10 lid 2 onder e

WOB. [Afwijzing Wob-] verzoek van eiser [...] om openbaarmaking van de naam van degene die een melding/klacht heeft ingediend. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het openbaarheidsbelang in

casu minder zwaar weegt dan het belang van de persoonlijke levenssfeer van de melder. De rechtbank laat hierbij meewegen dat het vrijgeven van de naam van de melder zal resulteren in het ontmoedigen van tipgevers om potentiële overtredingen te melden alsmede dat de melder desgevraagd heeft meegedeeld anoniem te willen blijven.

[ECLI:NL:RBOVE:2018:1609](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Regulier

JnB2018, 488

Rechtbank Den Haag, 28-03-2018 (publ. 16-05-2018), AWB 17/12517

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 64

REGULIER. Uitstel van vertrek. Artikel over bruikbaarheid van de beoordelingscriteria van het BMA ter vaststelling van de medisch-psychiatrische noodsituatie bij kinderen. Motiveringsgebrek.

De rechtbank is van oordeel dat, hoewel aan verweerder toegegeven kan worden dat het artikel uit 'Medisch Contact' ['Psychische beoordeling asielzoekerskind deugt niet' van 9 december 2015, geschreven door artsen van Centrum '45] niet specifiek ziet op eiser en niet is opgesteld door de behandelaren van eiser, de strekking van dat artikel wel degelijk relevant kan zijn bij de beoordeling van de medische situatie van eiser. Niet in geschil is immers dat eiser een minderjarige is met psychische problematiek waarvoor hij behandeld wordt en waarmee zijn ouders hem, gelet op hun eigen psychische problematiek, onvoldoende kunnen helpen. Voorts is het artikel opgesteld door medisch deskundigen verbonden aan Stichting Centrum '45 die een gemotiveerd oordeel hebben gegeven, met vermelding van bronnen waarop dit oordeel is gebaseerd, over de bruikbaarheid van de beoordelingscriteria van het BMA ter vaststelling van de medisch-psychiatrische noodsituatie bij kinderen. Daarmee bevat het artikel een medisch oordeel over de zorgvuldigheid van het door het BMA verrichte onderzoek en de inzichtelijkheid van het advies van het BMA. Voorts blijkt uit het BMA-advies van 28 maart 2017 dat het BMA de in het artikel ter discussie gestelde indicatoren (suïcidaliteit, psychose en gedwongen opname) bij de beoordeling van eisers medische situatie heeft betrokken en aldus mogelijk ten onrechte heeft vastgesteld dat er geen medische noodsituatie zal ontstaan. Gelet op één en ander is de rechtbank van oordeel dat verweerder niet heeft kunnen volstaan met de motivering dat het artikel uit 'Medisch Contact' van algemene strekking is en niet is geschreven door de behandelaren van eiser en om die reden niet als rechtens relevant novum kan worden aangemerkt. Uit oogpunt van zorgvuldigheid had het op de weg van verweerder gelegen om voornoemd artikel voor te leggen aan het BMA voor een reactie. Nu dat niet is gebeurd, is sprake van een motiverings- en zorgvuldigheidsgebrek en dient het bestreden besluit te worden vernietigd.

[ECLI:NL:RBDHA:2018:4096](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Asiel

JnB2018, 489

MK ABRS, 16-05-2018, 201705053/1/V1

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Richtlijn 2003/86 11

BW 10:31

Vw 2000 29

Vb 2000 1.26

ASIEL. Nareis. De nieuwe vaste gedragslijn van de staatssecretaris bij de (her)beoordeling van nareisaanvragen van Eritrese vreemdelingen is in overeenstemming met de Europese Gezinsherenigingsrichtlijn. Als de staatssecretaris zo'n aanvraag afwijst, moet hij deugdelijk motiveren waarom die aanvraag, gelet op overgelegde officiële en onofficiële documenten en afgelegde verklaringen, niet voor inwilliging in aanmerking komt.

In de uitspraak van vandaag [201707504/1/V1], [ECLI:NL:RVS:2018:1508](#), heeft de Afdeling overwogen dat zij het gewijzigde beoordelingskader, zoals weergegeven onder 6.1., ziet als een nieuwe vaste gedragslijn die de staatssecretaris volgt bij de beoordeling of herbeoordeling van alle op 23 november 2017 lopende nareisaanvragen. Als de staatssecretaris zo'n aanvraag afwijst, moet hij deugdelijk motiveren waarom die aanvraag, gelet op overgelegde officiële en onofficiële documenten en afgelegde verklaringen, niet voor inwilliging in aanmerking komt. [...]

Verder heeft Afdeling in die uitspraak overwogen dat zij de nieuwe vaste gedragslijn van de staatssecretaris, zoals weergegeven onder 6.1., als volgt begrijpt. Een vreemdeling moet zowel de gestelde familierelatie met de desbetreffende referent als zijn identiteit aantonen met officiële documenten. Indien een vreemdeling stelt dat hij geen officiële documenten over de gestelde familierelatie kan overleggen, moet hij dit aannemelijk maken. Als die vreemdeling dit aannemelijk heeft gemaakt, betreft de staatssecretaris onofficiële documenten bij zijn beoordeling en kan hij aanvullend onderzoek aanbieden. Als die vreemdeling dit niet aannemelijk heeft gemaakt maar wel één of meer onofficiële documenten over de gestelde familierelatie heeft overgelegd, betreft de staatssecretaris deze onofficiële documenten bij zijn beoordeling. Deze documenten kunnen de staatssecretaris aanleiding geven om de desbetreffende vreemdeling aanvullend onderzoek aan te bieden. Hiervoor is in de eerste plaats vereist dat de onofficiële documenten die die vreemdeling over de gestelde familierelatie heeft overgelegd, substantieel bewijs zijn. In de tweede plaats is vereist dat die vreemdeling, als hij geen officiële documenten heeft overgelegd om zijn identiteit aan te tonen en stelt dat hij geen officiële identiteitsdocumenten kan overleggen, dit met een op de persoon toegespitste verklaring aannemelijk maakt óf substantieel bewijs van zijn identiteit in de vorm van één of meer onofficiële identiteitsdocumenten overlegt. De staatssecretaris biedt echter

geen aanvullend onderzoek aan als een contra-indicatie van toepassing is. Ten slotte heeft de Afdeling in voormelde uitspraak overwogen dat artikel 11, tweede lid, van de Gezinsherenigingsrichtlijn niet in de weg staat aan de nieuwe vaste gedragslijn van de staatssecretaris, zoals weergegeven onder 7.1.

[ECLI:NL:RVS:2018:1637](#)

JnB2018, 490

MK ABRS, 16-05-2018, 201705243/1/V1

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 29

ASIEL. Nareis. Uit de uitspraak van de Afdeling van vandaag [201708910/1/V1], [ECLI:NL:RVS:2018:1509](#), volgt dat de staatssecretaris niet gehouden is een als kerkelijke huwelijksakte overgelegd document zonder meer te beschouwen als bewijs van een rechtsgeldig huwelijk en dat artikel 29, tweede lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 niet eraan in de weg staat dat de staatssecretaris een vreemdeling en referent in de gelegenheid stelt hun huwelijk aannemelijk te maken door middel van verklaringen.

[ECLI:NL:RVS:2018:1638](#)

Zie in dit verband ook de uitspraken van de Afdeling van 16 mei 2018:

[ECLI:NL:RVS:2018:1639](#), [ECLI:NL:RVS:2018:1640](#), [ECLI:NL:RVS:2018:1508](#), en [ECLI:NL:RVS:2018:1509](#).

Bij deze uitspraken is een [persbericht](#) uitgebracht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Richtlijnen en verordeningen

JnB2018, 491

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem, 25-04-2018 (publ. 14-05-2018), NL18.6576

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Verordening (EU) Nr. 604/2013

DUBLINVERORDENING. Met de verwijzing naar het 'Country Report: Belgium' van Asylum Information Database van maart 2018 heeft eiser een concreet aanknopingspunt geboden dat ten aanzien van de psychische zorg voor asielzoekers in België niet zonder meer van het interstatelijk vertrouwensbeginsel kan worden uitgegaan. Verweerder kon daaraan niet zonder nadere motivering of nader onderzoek naar de mogelijkheid om de behandeling van eiser voort te zetten in België, voorbijgaan.

Verweerder

[ECLI:NL:RBDHA:2018:5664](#)

[Naar inhoudsopgave](#)